

(DES)APRENDRE

desaprendre v. tr. [LC] Oblidar (allò que hom ha après)

També les paraules

(DES)HIVERNAR

*I aquesta és la pluja que cau sobre els arbres i les fulles i les branques.
I sobre el terra. I sobre el fang i els bassals i les pedres.*

Irene Solà

Quatre teules t'han acollit
sota la llum del migdia.
Els peus s'han fet dansa immòbil
com tots els plans dibuixats
que van quedar encallats
a un pany
 que avui
 té set de claus.

Tot ha caigut avall;
el vent, la borsa i els nespres.
Les pluges del març,
les veritats engolides a mitges.

Tot ha caigut avall
i alguna cosa ha canviat
sota la llum d'aquest migdia.

Les disfresses de dos substantius
han mudat de pell
mentre escric
que tot ha caigut avall;

que abril i maig
eren noms de primavera.

(DES)AFINAR

Prelude, Op. 28, No. 15, Raindrop
Frédéric Chopin

Les notes articulaven el pes de la melodia,
el la bemoll constant
calcava gotes d'aigua
que al final del preludi
deixaven espai pel cel.

Acord major,
pedal enlairat,
silenci.

L'aigua es fonia amb la llum.

(DES)TEMPS

A ulls clucs et veuré: tot serà tu
Miquel Martí i Pol

Mira,
torna a ser cinc de març
i ha tornat a ploure.
No és dimarts
però el temps s'ha vestit
amb la mateixa aigua de pluja.
De fet, ho han fet dos temps diferents
que s'amaguen sota el mateix nom;
el temps que porta els núvols
i el temps que s'escapa.

Els dos temps s'han vestit de tu.

I mira, avi,
torna a ser cinc de març
i ha tornat a ploure.

(DES)FER

Perdrà l'arrel i el lloc i el vent que l'acaronà.
Roc Casagran

Desarrelada d'ahirs idèntics,
de passats propers distants,
d'ares calcats a marxes forçades,
d'un demà que espera pinzells,
d'imaginariis embalats,
de rutines imposades,
d'un piano empolsinat
i de totes les preposicions que impulsen
el desordre
 de
 les
 frases
i en desfan les arrels.

(DES)CORDAR

Rellegirem l'ahir, caducarà l'enyor.
Mireia Calafell

L'ara s'ha escolat
pels forats dels jerseis d'hivern
que han quedat arraconats
a les capsas de cartró.

Però el passat
(protegit) (intacte)
cristal·litzat en paraules,
s'ha absorbit en un present perenne.

(DES)LLIGAR

*T'has quedat mirant un prat esperant que neixin flors
mentre el dubte les matava.*
Els Manel

No trucar a la porta comporta un progrés simple;
fusta,
fum,
pols,
res.

Pom i pany banyats de cendra.

(DES)GLAÇ

La inèrcia li tiba la pell.
Sergi Pàmies

Com el pou que cou,
com la ferida que crema,
com la pluja ferotge,
com la gota accelerada
que perfora sense esglai.

(DES)ENNUSAR

*Desconeixent el com,
la història ens va escrivint
mentre ens esborra.*
Anna Gual

Les paraules s'esfumen,
voldria atrapar-les
per cosir-les pell endins.
